

חלק ה - פרשת ויקהל		
מחוק מדבש	וילנא	יום
רמ-רמה	ר ע"א	ראשון
רמח-רנא	ר ע"ב	שני
רנא-רנו	רא ע"א	שלישי
רנו-רסג	רא ע"ב	רביעי
רסג-רסט	רב ע"א	חמישי
רסט-ערה	רב ע"ב	שישי
ערה-רפא	רג ע"א	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

עלוך מס' 208 | פרשת וירא תשפ"ג

י"ל בעזרה שיי"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה מאיר על נשמות הצדיקים בכל ראש חודש כדי לחדשם

רבי אליעזר הוה יתיב והוה לעי באורייתא, אַתָּא לגביה רבי עקיבא, אָמַר ליה בְּמַאי קָא עָסיק מר, אָמַר ליה בְּהַאי קָרָא, דְּכְתִיב (ש"א ב ח) וְכִסָּא כְבוֹד יִנְחִילם, מְהוּ פָּסָא כְבוֹד יִנְחִילם, זֶה יַעֲקֹב אָבִינוּ, דְּעֵבִיד ליה פְּרָסִי יָקָר בְּלַחְדוּדֵי, לְקַבְּלָא אוּלְפָן נִשְׁמַתָּא דְּצַדִּיקָא. וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל עֲמִיה בְּכָל רִישׁ יַרְחָא וַיִּרְחָא, וְכַד חָמֵי נִשְׁמַתָּא יָקָר אֲסַפְקָלְרִיָּא שְׂכִינְתָּא דְּמֵאֲרִיָּה, מְבָרַכַת וְסֻגְדַת קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קד א) בְּרַכִּי נַפְשִׁי וְגו'.

אָמַר רַבִּי עַקִּיבָא, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים עֲלוּהֵי, וְנִשְׁמַתָּא פְּתַח וְאָמַר, יְהו"ה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מָאָד וְגו' כֹּל הַפְּרָשָׁה, עַד סִיּוּמָא דְּקֶאָמַר (שם פסוק לה) יִתְּמוּ חֲטָאִים וְגו'.

מתוך מדבש

מנחיל את פסא הכבוד שהוא פרוץ עם יעקב לנשמות הצדיקים. (רמ"ז ומפרטיס)

וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל עֲמִיה בְּכָל רִישׁ יַרְחָא וַיִּרְחָא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּלְךָ עִם יַעֲקֹב בְּכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ לְהַאִיר בְּנִשְׁמוֹת הָאֲרָה חֲדָשָׁה, וְכַד חָמֵי נִשְׁמַתָּא יָקָר אֲסַפְקָלְרִיָּא שְׂכִינְתָּא דְּמֵאֲרִיָּה וְכִשְׁהִנְשְׂמָה שְׂבָגָן עֲדָן הַעֲלִיזוּן רוּחָה אֶת כְּבוֹד הָאֲסַפְקָלְרִיָּא הַמְאִירָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה הַמְתַּגְלִית עַל יְדֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּלְךָ עִם יַעֲקֹב, מְבָרַכַת וְסֻגְדַת קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִי הִיא מְבָרַכַת וּמְשַׁבַּחַת וּמְשַׁתַּחֲוֶה לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב בְּרַכִּי נַפְשִׁי וְגו' שֶׁהִנְשְׂמָה מְבָרַכַת וּמְשַׁבַּחַת לָהּ.

אָמַר רַבִּי עַקִּיבָא, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים עֲלוּהֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד וּמְאִיר עַל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים בְּכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּדֵי לְחַדְשֵׁם, וְנִשְׁמַתָּא פְּתַח וְאָמַר, ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מָאָד וְגו' כֹּל הַפְּרָשָׁה שְׁמוּרָה עַל תּוֹסַפַּת אוֹר וְהַשְׁגָּחָה בְּכָל הָעוֹלָם הַמְתַּחַדְשֶׁת בְּכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ, עַד סִיּוּמָא דְּקֶאָמַר יִתְּמוּ חֲטָאִים וְגו' שְׁזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַשְׁעִיר שְׂמֹקְרִיבִין בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ הַגּוֹרֵם כְּפָרַת עֲזוּנוֹת, וְלָכֵן נוֹהֲגִים לוֹמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ.

הקב"ה מאיר על נשמות הצדיקים בכל ראש חודש כדי לחדשם

רבי אליעזר הגדול הוה יתיב והוה לעי באורייתא הוה יושב והוה עוסק בתורה, אַתָּא לגביה רבי עקיבא בא אליו רבי עקיבא, אָמַר ליה רבי עקיבא לרבי אליעזר, בְּמַאי קָא עָסיק מר באיזה חודש עוסק עתה מורי ורבי, אָמַר ליה בְּהַאי קָרָא בְּפִסְוֹק זֶה דְּכְתִיב וְכִסָּא כְבוֹד יִנְחִילם, וּמְפָרַשׁ מְהוּ פָּסָא כְבוֹד יִנְחִילם עַל אִיזָה פִּסְוֹק רֹמְזוּ, וְאָמַר זֶה יַעֲקֹב אָבִינוּ זֶהוּ פְּרֻצוּף יַעֲקֹב אָבִינוּ, דְּעֵבִיד ליה פְּרָסִי יָקָר בְּלַחְדוּדֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אוֹתוֹ פִּסְוֹק כְבוֹד בְּפָנֵי עַצְמוֹ בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה (מְלַבֵּד מַה שֶׁהוּא בַּחֲבִינַת פִּסְוֹק בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת יַחַד עִם אַבְרָהָם וַיְצַחֵק), לְקַבְּלָא אוּלְפָן נִשְׁמַתָּא דְּצַדִּיקָא כְּדֵי לְקַבְּלָא אֶת לְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שְׁעוֹלוֹת לְמַעְלָה אַחַר הַסְתַּלְקוּתָם מִן הָעוֹלָם עִם כָּל הַבְּרוּרִים וְהַנִּיּוֹצִים שֶׁלָּהֶם שֶׁתִּקְנֶנוּ וְהַשְׁלִימוּ עַל יְדֵי תוֹרָתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲזִי שֵׁם כְּבִית יַעֲקֹב אָבִיהֶם הֵם נוֹחֲלִים עוֹד תּוֹרָה מִמֶּנּוּ, כְּעֵינֵי הַרֵב הַשּׁוֹמֵעַ תּוֹרַת תַּלְמִידָיו וּמִיָּשָׁר אוֹתָם, וְזֶה סוּד הַפִּסְוֹק וְכִסָּא כְבוֹד יִנְחִילם, שֶׁרְצוֹנוֹ לוֹמַר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

ועוד אמר רבי עקיבא, ולא דא בלחודוי, אלא משבחת ליה על גופא דאשתאר בעלמא דין, ואמר (שם קג א) ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי וגו'.

נשמת הצדיק מקבלת הארה גדולה מאהל השכינה שבגן עדן

וקדשא בריהו הוא אזיל, מנא לן האי, מהאי קרא, דכתיב וירא אליו יהוה באלוני ממרא, זה יעקב, מהו ממרא, משום דאחסין מאתן עלמין מעדן, והוא פסא, אמר רבי יצחק, ממרא בגימטריא מאתן ותמנין וחד הוה, מאתן דעדן, דכתיב (שיר ח יב) ומאתים לנוטרים את פריו, ותמנין וחד דהוא פסא, ובגין כף אתקרי וירא אליו יהוה באלוני ממרא, ועל שום דא נקרא ממרא.

אמר רבי יהודה מהו באלוני, רצה לומר תוקפוי, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כד) אביר יעקב. והוא יושב פתח האהל, הדא הוא דכתיב (תהלים טו א) יהוה מי יגור באהלך וגו', (דף צח ע"א) פחום היום, דכתיב (מלאכי ג ב) וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

מתוך מדבש

הוה מלת ממרא גימטריא רפ"א, מאתן דעדן מאתים היא המאתים עולמות שירוש יעקב מעדן דכתיב ומאתים לנוטרים את פריו הרי שהצדיקים יורשים מאתים עולמות, ותמנין וחד דהוא פסא ושמונים ואחד גימטריא פס"א, ובגין כף אתקרי וירא אליו ה' באלוני ממרא פרוש ועל שום דא נקרא ממרא על שם זה נקרא יעקב בכאן כשהולך עם הקדוש ברוך הוא להקביל פני הצדיק ממרא, לפי שכאן הוא בכחיתת פסא הפכוד ועל שם פחינה זו הוא נקרא ממרא.

אמר רבי יהודה, מהו באלוני אם מלת ממרא רומזת על יעקב, על מה רומזת מלת אלוני, ואמר רצה לומר תקפוי פרוש חזקו של יעקב הדא הוא דכתיב אביר יעקב ואלוני פרושו אבירו של יעקב (מפרש אלוני מלשון (שמות טו יא) מי כמכה באלים, שפרושו בתוקים).

וממשיך הפסוק והוא יושב פתח האהל פרוש הנשמה יושבת בפתח גן עדן העליון הדא הוא דכתיב ה' מי יגור באהלך וגו' היינו הצדיק שזוכה לגור בגן עדן שהוא אהלו של השכינה, ומשם מקבלת הנשמה הארה גדולה (דף צח עמוד א) פחום היום שהוא הארת השמש שהוא ספירת התפארת שמאיר בגן עדן העליון, דכתיב וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה פרוש שאור ספירת התפארת וזרח לנשמות יראי ה' שהם בגן עדן. (דף צו ע"ב צח ע"א במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמכ-תמוג)

ועוד אמר רבי עקיבא, ולא דא בלחודוי ולא זו בלבד שהנשמה מברכת את הקדוש ברוך הוא על ההארה שמאיר עליה, אלא משבחת ליה על גופא דאשתאר בעלמא דין אלא עוד מוסיפה הנשמה לשבח להקדוש ברוך הוא על גופה הנשאר בעולם הזה בקבר שהוא העצם הנשאר קים לעולם, שגם בו נתוספת הארה חדשה בכל ראש חדש על ידי שהנפש פוקדת אותו בקבר, ואמר ברכי נפשי את ה' על ההארה שקבלה מהקדוש ברוך הוא, וכל קרבי את שם קדשו שהוא העצם הנשאר לעולם שבו שורה סוד ההבל דגרמי, ורצונו לומר שכשהנפש מאירה בגופה בכל ראש חדש אז משבחת הנפש את הקדוש ברוך הוא על הארה שקבלה לעצמה והאירה בגופה. (דף צו ע"ב במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמא-תמב)

נשמת הצדיק מקבלת הארה גדולה מאהל השכינה שבגן עדן

וקדשא בריהו הוא אזיל והקדוש ברוך הוא הולך עם יעקב, מנא לן האי מנין אנו לומדים זה, והשיב מהאי קרא מפסוק זה דכתיב וירא אליו ה' שהקדוש ברוך הוא מתגלה ומאיר להנשמה, באלוני ממרא יחד עם יעקב, פי מלת ממרא זה יעקב, מהו ממרא למה נקרא יעקב ממרא, משום דאחסין מאתן עלמין מעדן לפי שיעקב יורש מאתים עולמות מעדן, והוא פסא והוא נקרא פסא הפכוד, לכן אמר רבי יצחק, ממרא הוא יעקב אבינו לפי שהוא בגימטריא מאתן ותמנין וחד

שלשה אנשים הם האבות העומדים על הנשמה להאיר עליה

אמר רבן יוחנן בן זכאי, בההיא שעתא אזיל קדשא בריהו, ובגין דשמעין אבהתא אברהם ויצחק ויעקב דקדשא בריהו הוא אזיל לגביה, תבעין מן יעקב למיזל עמהון, ולאקדמא ליה שלם, ואנון קיימין עלויה, ממאי דכתיב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, שלשה אנשים (דקיימין) אליו אבהתא אברהם ויצחק ויעקב, דקיימין עלויה, וחתמו עובדין טבין דעבד.

וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה, משום דחמי שכינת יקרא עמהון, הדא הוא דכתיב (שיר א ג) על פן עלמות אהבוך.

השכינה מתגלה אל האדם בשעת פטירתו

דבר אחר, וירא אליו יהו"ה באלוני ממרא, רבנן פתחי בהאי קרא, בשעת פטירתו של אדם, דתניא אמר רבי יהודה, בשעת פטירתו של אדם הוא יום הדין הגדול, שהנשמה מתפרדת מן הגוף, ולא נפטר אדם מן העולם עד שרואה את השכינה, הדא הוא דכתיב

מתוך מדבש

שלשה אנשים הם האבות העומדים על הנשמה להאיר עליה

אמר רבן יוחנן בן זכאי, בההיא שעתא באותה שעה שייעקב הולך להאיר להנשמה, אזיל קדשא בריהו הוא הולך עמו הקדוש ברוך הוא, ובגין דשמעין אבהתא אברהם ויצחק דקדשא בריהו הוא אזיל לגביה וכששומעים האבות אברהם ויצחק שהקדוש ברוך הוא הולך עם יעקב להאיר על הנשמה, תבעין מן יעקב למיזל עמהון ולאקדמא ליה שלם מבקשים מיעקב שילכו גם הם עמם להקדים שלום ולהאיר להנשמה מאור היסוד הנקרא שלום, ואנון קיימין עלויה והאבות עומדים על הנשמה ומאירים עליה, ממאי דכתיב, וישא עיניו וירא פרוש הנשמה שבגן עדן רואה והנה שלשה אנשים נצבים עליו פרוש שלשה אנשים, אליו אבהתא אברהם ויצחק ויעקב דקיימין עלויה מה שכתוב שלשה אנשים הם השלשה אבות שעומדים על הנשמה, וחתמו עובדין טבין דעבד ורואים את מעשים הטובים שעשתה בעולם הזה, ועל זה רומז הפסוק שהתחיל בו, לריח שמניף טובים, הם המעשים טובים, שמן תורק שמך, שבגללם שמך נשמע למרחוק כשמן הזה שמריקים אותו מפלי אל פלי שנותן ריח למרחוק, על פן עלמות, רומז על האבות, אהבוך, שמשפיעים לך שפעם.

וירא אז כשהנשמה רואה אותם, מיד וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה פרוש משום דחמי שכינת יקרא עמהון לפי שרואה את שכינת כבודו עמהם לכן היא משתחוה ארצה לקראת השכינה הנקראת ארץ, הדא הוא דכתיב על פן עלמות אהבוך פרוש אלו הן הנשמות שאוהבים את הקדוש ברוך הוא, וזה סוד הפסוק שהתחיל בו, לריח שמניף טובים שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך, שפרושו שבנשמות הצדיקים עולות לגן עדן העליון נמשך עליהן ריח שמנים הטובים שהם הארות המחין של האבות שבחסד גבורה תפארת דאצילות, ונוסף לזה מריק ומשפיע שמך שהוא השכינה הארה אל הנשמה, לכן כשהנשמות רואות את כבוד השכינה מאירה בהם הם משתחוות לפניה באהבה.

(דף צח ע"א במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמונ-תמד)

השכינה מתגלה אל האדם בשעת פטירתו

דבר אחר, וירא אליו ה' באלוני ממרא, רבנן פתחי לפרש פרשה זו בהאי קרא ואמרו שפסוק זה רומז בשעת פטירתו של אדם, דתניא אמר רבי יהודה, בשעת פטירתו של אדם, הוא יום הדין הגדול, שהנשמה מתפרדת מן הגוף, ולא נפטר אדם מן

(שמות לג כ) **כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, וּבָאִין עִם הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשָׁה מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ שֶׁל צְדִיק, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וְגו', כְּחוּם הַיּוֹם, זֶה יוֹם הַדִּין הַבּוֹעֵר כְּתוּר לְהַפְרִיד הַנִּשְׁמָה מִן הַגּוּף.**

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, הַמְּבַקְרִים מַעֲשָׂיו מִה שֶׁעָשָׂה, וְהוּא מוֹדֶה עֲלֵיהֶם בְּפִיו, וְכִיּוֹן שֶׁהַנִּשְׁמָה רוֹאֶה כֶּף, יוֹצֵאת מִן הַגּוּף עַד פֶּתַח בֵּית הַבְּלִיעָה, וְעוֹמְדָת שָׁם עַד שְׁמִתּוּדָה כֹּל מִה שֶׁעָשָׂה הַגּוּף עִמָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִז נִשְׁמַת הַצְּדִיק הִיא שְׂמִחָה בְּמַעֲשֵׂיהָ, וְשְׂמִחָה עַל פְּקוּדוֹנָהּ, דְּתֵאֵנָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נִשְׁמָתוֹ שֶׁל צְדִיק מִתְאַוָּה אֵימָתִי תֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הֶבֶל, כְּדִי לְהַתְעַנֵּג בְּעוֹלָם הַבָּא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

וְהוּא מוֹדֶה עֲלֵיהֶם בְּפִיו שֶׁכֶּף עָשָׂה, וְכִיּוֹן שֶׁהַנִּשְׁמָה רוֹאֶה כֶּף שְׂדָנִים אֶת הַגּוּף עַל כֹּל מִה שֶׁעָשָׂה, יוֹצֵאת מִן הַגּוּף עַד פֶּתַח בֵּית הַבְּלִיעָה כְּמוֹ שְׂכָתוּב וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, פְּרוּשׁ הַנִּשְׁמָה יוֹשֵׁב בְּפֶתַח בֵּית הַבְּלִיעָה, וְעוֹמְדָת שָׁם עַד שְׁמִתּוּדָה כֹּל מִה שֶׁעָשָׂה הַגּוּף עִמָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְסַתְּלָקָת מִן הָעוֹלָם. וְאִז בְּשַׁעַר שֶׁהַנִּשְׁמָה יוֹצֵאת מִהַגּוּף נִשְׁמַת הַצְּדִיק הִיא שְׂמִחָה בְּמַעֲשֵׂיהָ שֶׁעָשָׂתָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְשְׂמִחָה עַל פְּקוּדוֹנָהּ שִׁיכּוּלָה לְהַחְזִיר פְּקוּדוֹנָהּ שֶׁהִיא נִשְׁמָתָה בְּשִׁלְמוֹת, דְּתֵאֵנָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נִשְׁמָתוֹ שֶׁל צְדִיק מִתְאַוָּה אֵימָתִי תֵצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הֶבֶל, כְּדִי לְהַתְעַנֵּג בְּעוֹלָם הַבָּא.

(דף צח ע"א במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמד-תמה)

הָעוֹלָם עַד שְׂרוּאָה אֶת הַשְּׂכִינָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב **כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי כְּמוֹ שְׂמוּבָא לְקַמֵּן (וימי דף רכו עמוד 6), פְּרוּשׁ שֶׁלֹּא יִרְאֵנִי הָאָדָם וַיִּשְׂאָר בְּחַיִּים, אֲבָל רוֹאֶה הוּא בְּחַיָּיו וּמֵת מֵיָד, וּבָאִין עִם הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשָׁה מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ שֶׁל צְדִיק, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וְגו' פְּרוּשׁ הַשְּׂכִינָה מִתְגַּלָּה אֶל הָאָדָם בְּשַׁעַר פְּטִירְתּוֹ, כְּחוּם הַיּוֹם, זֶה יוֹם הַדִּין הַבּוֹעֵר כְּתוּר לְהַפְרִיד הַנִּשְׁמָה מִן הַגּוּף יוֹם פְּטִירְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם הוּא יוֹם הַדִּין שְׁבוּ דְנִים אוֹתוֹ לְהַפְרִיד נִשְׁמָתוֹ מִהַגּוּף.**

אִז וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים הֵם הַשְּׁלֹשָׁה מְלֹאכֵים שְׂבָאִים עִם הַשְּׂכִינָה לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ אִם הוּא צְדִיק, וְהֵם הַמְּבַקְרִים מַעֲשָׂיו מִה שֶׁעָשָׂה כֹּל יְמֵי חַיָּיו,

שְׁבַח דַּא שִׁירָא

בענין לימוד התורה, פלגני מים ירדו עיני בזכרי מה שראיתי בספרים רבים נאמנים, ממקום קדוש יצאו כולם כאחד עונים, כי עיקר נופי התורה הוא לימוד הנסתר, ואין אתה בן חורין להבטל ממנה בשום אופן, וגם מי שאינו זוכה ללמודה על בוריה, מ"מ זוכה ליראה הפנימית ואהבה עזה כי אין דומה מי שמכיר גדולת אדונו והדרו.

(ספר קודש הילולים לה', מעתיק מכתב מהגה"ק רבי הלל קאלאמזיא זצ"ל, עמוד רס"ה)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

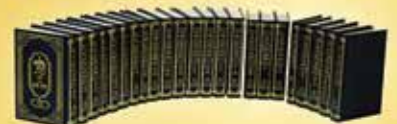
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ ע"פ "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנִּפְרָא שֶׁהַקְּבֵל כָּל תְּפִירוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)